

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/98/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114206543
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114206543.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, P.O.BOX 41, 810 01 Bratislava, proti odporcovi: W. Q., nar. XX.XX.XXXX, A. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, občianske združenie, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie sumy 2.043,60 eura s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 255,25 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 255,25 eura od 15.09.2013 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- eur mesačne splatných vždy do 15-teho dňa v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

III. Odporcovi sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

IV. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 265,73 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 18.11.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.03.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.043,60 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a úrokom z omeškania vo výške 3,275 % ročne z čiastkových súm tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 eur len 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.043,60 eura do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril dňa 23.08.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100031588, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1.500,00 eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa odporca zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 85,15 eura v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 13, napokon zaplatil len sumu 1.021,80 eura. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v omeškaní s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, bolo mu doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru z dôvodu

omeškania. Oznámenie o uplatnení práva bolo odporcovi doručené dňa 24.01.2012. V súlade s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 09.02.2012, kedy bol odporca povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Celková suma dlhu odporcu voči navrhovateľovi predstavuje súčet neuhradených splátok, t.j. sumu 2.043,60 eura. Nakoľko sa odporca dostal do omeškania s plnením svojich povinností, navrhovateľovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 14 ods. 14.1 zmluvy vo výške 0,065% denne a v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nárok na úrok z omeškania, pričom navrhovateľ si popri nároku na zmluvné pokuty uplatňuje aj úrok z omeškania tak, aby neprevyšovali priemernú hodnotu RPMN naposledy zverejnenú pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Napriek výzvam navrhovateľa nedošlo zo strany odporcu k splneniu jeho záväzkov.

Odporcovi bol návrh s prílohami doručený dňa 26.02.2015, k tomuto sa písomne nevyjadril.

Podaním zo dňa 18.12.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.12.2014, oznámilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na ochranu a podporu práv odporcu. Na základe námietky navrhovateľa rozhodol o prípustnosti jeho vstupu do konania Okresný súd Trnava, ktorý uznesením č.k. 11C/98/2014-43 zo dňa 16.04.2015 rozhodol, že vedľajšie účastníctvo uvedeného občianskeho združenia je prípustné; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 03.06.2015.

Vedľajší účastník sa vo veci vyjadril v podaní zo dňa 20.01.2015, kde uviedol, že s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. jednoznačne vyplýva, že zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Má za to, že odporca ako spotrebiteľ niekoľkonásobne preplatil požičanú istinu úveru a z tohto dôvodu považuje takéto plnenie uplatnené navrhovateľom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje neprimerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi, a preto sú neplatné. Navrhovateľ sa takýchto nárokov nemôže domáhať, keďže svojou povahou ide o úžeru. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle uvedeného navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 1.277,05 eura, no keďže odporca zaplatil navrhovateľovi spolu 1.021,80 eura, tým zanikla povinnosť odporcu vrátiť finančné prostriedky v tejto výške, pričom ostala povinnosť vrátiť iba rozdiel vo výške 255,25 eura. Poukázal ďalej na to, že zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná a je neplatná. Ďalej poukázal na nedostatky v procese kontraktácie, nakoľko zmluva trpí vnútorným rozporom ohľadom RPMN, pričom má za to, že tým nedošlo k uzavretiu zmluvy. Vzniesol námietku premlčania práva navrhovateľa žiadať vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko k poskytnutiu finančných prostriedkov došlo v období 8/2010. Záverom navrhol, aby súd návrh zamietol a zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 18.11.2013, výpisom z obchodného registra č.l. 3, Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8100031588, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o., Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 23.08.2010, Kartou klienta zo dňa 19.11.2013, Pokusom o zmier zo dňa 28.08.2012, Oznámením o zosplatnení zo dňa 27.12.2011, Oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 18.12.2014, Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 19.01.2015, Vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 20.01.2015, Vyjadrením odporcu k vstupu vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 31.03.2015, Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 14.07.2015, ako aj ostatným obsahom spisu, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 23.08.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100031588, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi revolvingový úver vo výške 1.500,00 eur pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,00 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 68,44 %. Odporca sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 85,15 eura splatných 14. dňa v mesiaci, pri počte splátok 36. Odporcovi bola titulom úveru vrátane revolvingov vyplatená suma 1.277,05 eura, keď odporca z poskytnutého úveru zaplatil navrhovateľovi sumu 1.021,80 eura. Nakoľko

bol odporca s úhradou splátok č. 13,14,15 v omeškaní, navrhovateľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru listom zo dňa 27.12.2011, s tým, že k zosplateniu malo prísť po uplynutí 15 dní od doručenia oznámenia. Doručenie ani odoslanie oznámenia v konaní preukázané nebolo.

Odporca na pojednávaní uviedol, že podpísal žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru dňa 19.08.2010, bral si úver, ktorý potrebovala bývalá priateľka. Súhlasí s tým, ako uvádza navrhovateľ, že zaplatil na uvedený úver sumu 1.021,80 eura, pričom čerpal na úver sumu 1.277,05 eura. Prestal úver splácať z dôvodu finančných problémov, chcel sa aj dohodnúť na splátkach, ale s navrhovateľom sa dohodnúť nedalo. Toho času je zamestnaný, má v hrubom príjme 500,- eur, sú mu vykonávané zrážky zo mzdy 200,- eur pre syna na školu, na účet mu prichádza asi 170,- eur. Ak by bol zaviazaný na plnenie, bol by schopný splácať dlh v splátkach po 20,- eur.

Vedľajší účastník na pojednávaní uviedol, že sa pridriavajú vyjadrenia zo dňa 20.01.2015. Chceli by poukázať na výšku ročnej sadzby revolvingu, ktorá prevyšuje 30%, takáto výška sa prieči dobrým mravom, a preto je podľa § 39 OZ neplatná. Majú za to, že takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi, preto sú neplatné a navrhovateľ sa preto nemôže takýchto nárokov domáhať, ide o úžeru. Taktiež zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Obsahové nedostatky tejto zmluvy boli v tomto prípade výška, počet, termín splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Majú za to, že navrhovateľovi by vzniklo iba právo na vrátenie nevrátených prostriedkov poskytnutých odporcovi, a táto suma sa rovná rozdielu medzi poskytnutou istinou úveru a uhradenými prostriedkami. Majú informáciu, že navrhovateľ poskytol odporcovi sumu 1.277,05 eura, odporca vrátil 1.021,80 eura, tým zanikla povinnosť odporcu vrátiť finančné prostriedky v tejto výške, pričom ostala povinnosť vrátiť iba rozdiel medzi 1.277,05 eura a 1.021,80 eura, a to je 255,25 eura.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa 52 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 8 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 517 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania odporcu), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh je dôvodný len z časti.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 23.08.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100031588, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi revolvingový úver vo výške 1.500,00 eur, z ktorého odporca čerpal celkovo sumu 1.277,05 eura. Pokiaľ ide o námietky vedľajšieho účastníka, že kvôli vadám kontraktáčného procesu

nedošlo k uzavretiu zmluvy, k týmto súd uvádza, že má za to, že k uzatvoreniu zmluvy medzi navrhovateľom a odporcom prišlo, nakoľko došlo k zhode v prejavoch vôle jej účastníkov pokiaľ ide o výšku poskytnutého úveru, ako aj vo výšku úroku, čo sú podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Ak aj nedošlo k akceptácii návrhu odporcu týkajúceho sa iných náležitostí zmluvy (RPMN), táto skutočnosť má iné právne následky, ale nie absenciu uzavretia zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu nepovažoval súd námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodnú. Odporca sa v zmluve zaviazal splatiť uvedený úver s prísľušenstvom v 36 mesačných splátkach vo výške 85,15 eura. Ročná percentuálna miera nákladov úveru bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN za úver vo výške 70,00 % a v časti 6. ako RPMN za úver vo výške 65,65 %. Rovnako, ročná percentuálna miera nákladov revolvingu bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 60,27 % a v časti 6. ako predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 56,09 %. Priemerná RPMN za úver predstavovala 47,39 %, táto bola uvedená iba v časti 6.. Odporca zaplatil navrhovateľovi z poskytnutého úveru vo výške 1.277,05 eura sumu 1.021,80 eura. Oznamením o zosplatnení zo dňa 27.12.2011 upozornil navrhovateľ odporcu na možnosť zosplatnenia dlhu, pričom uvedené oznámenie nebolo odporcovi preukázateľne doručené.

Medzi účastníkmi konania vznikol uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere právny vzťah, ktorý je od svojho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 OZ, zákon č. 129/2010 Z.z.), keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) OBZ) a zároveň navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 85,15 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov úveru, nakoľko táto je v časti 5. uvedená iba ako predpokladaná. Presná a zároveň odlišná výška RPMN je uvedená až v časti 6. - údaje o schválenom revolvingovom úvere, uvedené schválenie však odporca neprijal písomnou formou, preto ho nemožno považovať za písomnou formou urobené dojednanie o RPMN. Z uvedených dôvodov považoval súd údaj o RPMN za v zmluve neuvedený. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba počtom splátok, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úverov, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dátum splatnosti poslednej splátky úveru bol navrhovateľom uvedený až v listine pod názvom Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 28.07.2010, ktoré oznámenie však odporca neprijal písomnou formou, a preto ho nemožno považovať za písomnou formou uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý navrhovateľom odporcovi sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru a poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany odporcu. Keďže odporca zaplatil z vyplateného úveru vrátane revolvingov vo výške 1.277,05 eura len časť vo výške 1.021,80 eura, súd mu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 255,25 eura (1.277,05 eura - 1.021,80 eura).

Navrhovateľ v konaní tvrdil, že došlo k zosplatneniu úveru dňa 09.02.2012, ktoré tvrdenie však v konaní nepreukázal, nakoľko nepreukázal, že došlo k doručeniu oznámenia, ani odoslaniu oznámenia zo dňa 27.12.2011 odporcovi. Z uvedeného dôvodu nastala konečná splatnosť úveru až dňa 14.09.2013, ako to vyplýva z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, karty klienta zo dňa 19.11.2013, ako aj zo samotnej zmluvy. Odporca sa preto dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 15.09.2013. Vychádzajúc z uvedeného má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o osem percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 15.09.2013. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka navrhovateľa len na zaplatenie sumy 255,25 eura, bolo možné priznať navrhovateľovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Odporca sa dostal do omeškania dňa 15.09.2013, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,50 %. Navrhovateľ tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,50% (8 + 0,50 %) ročne zo sumy 255,25 eura od 15.09.2013 do zaplatenia a vo zvyšku súd návrh zamietol.

Predmetom návrhu bola aj požiadavka navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle čl. 14 bodu 14.1 zmluvných dojednaní.

Súd má však za to, že medzi navrhovateľom a odporcom nedošlo vôbec k platnému dojednaniu zmluvnej pokuty, keď zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, dojednanie zmluvnej pokuty je obsiahnuté iba v zmluvných dojednaniach napísaných veľmi malým písmom, toto dojednanie sa nachádza skôr ku koncu zmluvných dojednaní ako k ich začiatku, pričom nie je žiadnym spôsobom zvýraznené a zaniká v rámci iných ustanovení. Zmluvné dojednania pritom odporca ani nepodpísal, tieto sa mali stať neoddeliteľnou súčasťou zmluvy na základe netransparentnej inkorporačnej doložky uvedenej pod bodom 13. zmluvy. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide pritom aj vtedy, ak je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky, ktoré predstavujú podstatné zložky zmluvy, nakoľko spotrebiteľ sa môže domnievať, pričom stačí hrozba tohto rizika, že menším písmom je písaný text, ktorý nemá veľký význam a tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. V súvislosti s uvedeným má súd za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis, a preto dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v zmluvných dojednaniach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty ako to vyžaduje § 544 ods. 2 OZ. Funkcia obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je predovšetkým tá, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania, ktoré majú technický a vysvetľujúci charakter. Nesmú však slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že zrejme uniknú pozornosti spotrebiteľa (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Súd zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, v zmysle ktorého „v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.“

V uvedenom prípade teda nebol splnený zákonný predpoklad dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme, nesplnenie ktorej má za následok absolútnu neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Súd preto návrh v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty zamietol.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval návrh navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 255,25 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 255,25 eura od 15.09.2013 do zaplatenia a vo zvyšku návrh vo výroku II. zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom k výške sumy, na ktorej plnenie súd zaviazal odporcu, a k zlej majetkovej situácii odporcu, mal súd za to, že je dôvodné povoliť odporcovi splácanie dlhu v splátkach po 20,00 eur mesačne so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci, s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej

splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky dôjde k splateniu celého dlhu v primeranej dobe pre navrhovateľa, keď sa tak zároveň stane do troch rokov od právoplatnosti rozsudku, čo je v súdnej praxi zaužívaná doba splatenia dlhu pri povolení splátok.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 OSP, účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

O náhrade trov konania odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, keď navrhovateľovi bola zo sumy 2.043,60 eura s príslušenstvom priznaná suma 255,25 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 12% a hrubý úspech odporcu 88%, a teda konečný čistý úspech odporcu je 76% (88 - 12), čo v konečnom dôsledku znamená právo odporcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Nakoľko si však v konaní úspešnejší odporca právo na náhradu trov konania neuplatnil a ani mu v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu právo na náhradu trov konania nepriznal.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane úspešnejšieho odporcu, rozhodol súd podľa ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 142 ods. 2 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal voči neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v sume 265,73 eura, ktorá suma predstavuje trovy právneho zastúpenia.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania, v zákonnej lehote predložené právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, a uznal ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 3 úkony právnej služby á 91,29 eura (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 20.01.2015, účasť na pojednávaní dňa 18.08.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 273,87 eura,
 - režijný paušál pri úkonoch právnej služby: 1x 8,04 eura (s poukazom na 1SprV/654/2014 došlo k prevzatiu právneho zastúpenia v roku 2014), 2x 8,39 eura, podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 24,82 eura,
 - cestovné výdavky za cestu na pojednávanie a späť dňa 18.08.2015 osobným motorovým vozidlom (Bratislava - Trnava a späť; 116 km; spotreba 7 L/100 km; cena PHM 1,111 eura/L) - 9,02 eura,
 - náhrada za stratu času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 18.08.2015 za 3 polhodiny á 13,98 eura, čo predstavuje sumu 41,94 eura,
- teda celkom trovy právneho zastúpenia vo výške 349,65 eura.

Súd neuznal právnemu zástupcovi amortizáciu, nakoľko substitučne splnomocnený právny zástupca (BG Partners, s.r.o.) nepoužil pri ceste na pojednávanie vlastné motorové vozidlo, ale vozidlo, ktorého držiteľom je spoločnosť OWL, s.r.o.. Konateľka tejto spoločnosti je konateľkou tiež spoločnosti BG Partners, s.r.o., vzhľadom k čomu súd síce uznal, že substitučne splnomocnený právny zástupca motorové vozidlo na cestu použil, a teda vznikli náklady na cestu vo forme spotrebovaných pohonných hmôt, ale nijako sa ho opotrebenie vozidla v jeho majetkovej sfére nedotklo, nakoľko nie je jeho držiteľom, a preto nie je možné uznať ako dôvodnú náhradu za prejazdené kilometre.

Nakoľko pri cestovných náhradách nebola pokladničným dokladom preukázaná cena za pohonné hmoty v čase vykonania cesty, súd vychádzal z ceny motorovej nafty v 34. týždni v roku 2015 zverejnenej na stránke Štatistického úradu SR.

Vzhľadom na čiastočný čistý úspech odporcu v rozsahu 76 % priznal súd vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 265,73 eura (76 % z 349,65 eura).

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka je oprávnený, nakoľko v konaní podporoval odporcu a vystupoval na strane odporcu, ktorému právo na náhradu trov konania vzniklo, nakoľko bol v konaní úspešnejší. Zároveň súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi za účelne vynaložené trovy, keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na už vyššie citované ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 24 OSP, ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 a 3 ÚSR. Zároveň išlo o účelne poskytnuté úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony smerujúce k ochrane práv odporcu, a síce prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, vyjadrenie vo veci samej s argumentáciou vzťahujúcou sa na prejednávaný prípad, ako aj účasť na pojednávaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.